

Odkrycie węgla brunatnego w regionie bełchatowskim nastąpiło w grudniu 1960 roku. Podczas poszukiwań gazu ziemnego, w miejscowości Piaski stwierdzono występowanie warstwy osadów węglowych. Przeprowadzone w 1961 roku odwierty potwierdziły występowanie w tym rejonie dużego, zasobnego i korzystnie zalegającego złoża węgla brunatnego. Kilkanaście następnych lat zajęły jego badania i ekspertyzy, w tym czasie trwały również prace projektowe dotyczące przyszłej eksploatacji złoża.

Znaczącą datą w historii Kopalni stał się 2 kwietnia 1973 r., kiedy została powołana delegatura Zjednoczenia Przemysłu Węgla Brunatnego w Bełchatowie – pierwsza komórka organizacyjna przyszłego przedsiębiorstwa górniczego.

Przełomowy dla Kopalni był rok 1975, kiedy to 17 stycznia zostało utworzone Przedsiębiorstwo Państwowe Kopalnia Węgla Brunatnego „Bełchatów” w budowie. W tym samym roku rozpoczęło się odwadnianie złoża i montaż pierwszej koparki nadkładowej. Wydobyte pierwszych ton węgla brunatnego miało miejsce 19 listopada 1980 r.

Od tej pory, wraz z potrzebami głównego odbiorcy – Elektrowni „Bełchatów”, wydobyte węgla rosło. Kopalnia osiągnęła docelową zdolność wydobywczą 38,5 mln ton/rok w 1988 roku.

Od 1 stycznia 1999 r. Kopalnia Węgla Brunatnego „Bełchatów” rozpoczęła proces komercjalizacji, stając się spółką akcyjną.

Wznowione w 1977 r. prace związane z uruchomieniem Pola „Szczerców” zintensyfikowano w 1999 r. Nowa odkrywka ruszyła 21.10.2002 r. Zasoby całego złoża bełchatowskiego, zgodnie z planem ich zagospodarowania, zostaną wykorzystane do około 2038 r.